

Jest uvážiti, o jaký právní poměr tu šlo mezi stranami rozepře. Žalobkyně tvrdila, že šlo o mandát k inkasu. Žalovaná to sice popírala, avšak ukazujíc na to, jak byla transakce vyznačena v jejích knihách a u poštovní spořitelny, mluvila již za sporu a mluví také v dovolání jen všeobecně o nároku nebo pohledávce, aniž se blíže obírá povahou právního poměru, z něhož by nárok nebo pohledávka vyplývala. Procesní soud měl za to, že prý tu nejde o mandát k inkasu, protože prý žalovaná připsala žalobkyni k dobru částku v rakouských korunách jako kontokorentní pohledávku, takže prý mezi smluvci vznikla buď smlouva schovací, nebo smlouva o zápůjčce, a že z takové smlouvy vznikl žalobkyni nárok již oním dobropisem. S tímto jeho názorem nelze však souhlasiti. Není žádného podkladu pro to, že by žalovaná byla měla pro žalobkyni něco vzíti do úschovy, anebo že žalobkyně zapůjčila žalované onu částku, nýbrž šlo jen o to, že žalovaná měla pro žalobkyni provést likvidaci jejího konta u poštovní spořitelny, ať již za úplat, nebo bezplatně; na tom se nic nezměnilo ani tím, jak vystupovala žalovaná v poměru k poštovní spořitelně, ani nějakým dobropisem, který byl pouze jednostranným účetnickým provedením v obchodních knihách a byl jinak pro právní povahu smluvního poměru bez významu. Správně tedy seznal odvolací soud, že mezi spornými stranami šlo o poměr mandátní. Žalovaná zakročila o likvidaci, jednala tedy pro žalobkyni podle příkazu a byla pak podle § 1009 obč. zák. povinna vydati žalobkyni užitek z uvedeného jednání vzešlý, ale ovšem teprve v té době, až se jí samé tohoto užitku skutečně dostalo; před tím ani ona neměla povinnosti ze smlouvy mandátní k zaplacení toho, co jako mandatárka pro žalobkyni zařídila a očekávala, ani žalobkyně neměla na to nároku. Vznikl tedy v souzeném případě jak závazek žalované z mandátní smlouvy, tak nárok žalobkynin, závazku tomu odpovídající, teprve v prosinci 1935, jak správně poznal odvolací soud, tedy za příročí (§§ 4 a 5 zák. č. 240/1924 Sb. z. a n.).

Příklady, jež hypoteticky uvádí dovolatelka, nemají tu významu; zajisté by žalobkyně byla mohla odvolati svůj příkaz a byla by měla v takovémto případě jisté nároky proti žalované; jejich právním základem by mezi jiným byla bývala také právní skutečnost odvolání příkazu; k takovému odvolání však nedošlo a není základem žalobního nároku tato právní skutečnost a její právní důsledky, nýbrž jeho základem je to, že se žalované jako mandatárce žalobkyně dostalo pro žalobkyni užitku, totiž oněch 1.219 Kč 85 h, které si neměla právo zadržeti z důvodu příročí, protože v poměru mezi ní a žalobkyní byly to žalobkyniny peníze.

Čís. 16914.

Nekalá soutěž (zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.).

Nejde o nekalou soutěž ani s hlediska § 1, ani § 10 zák. proti nekalé soutěži, oznámí-li korporace, jež je povolána k hájení zájmů sou-

těžitelů v ní sdružených, soudu na jeho vyzvání svůj názor o otázkách, o kterých má býti soudem ve sporu jednáno a rozhodnuto.

(Rozh. ze dne 6. května 1938, Rv I 334/38.)

Žalující společenstvo s ručením omezeným se na žalovaném »Svazu oprávněných živnostníků pro výrobu a opravu šicích strojů, velocipedů a motorických vozidel v P.« domáhá žalobou, aby byl uznán povinným zdržeti se údajů, že se žalující společnost tím, že prodává kola, pouští do obchodů, pro které nemá ve svých prodejnách vyškolené pracovní síly, a dále že požívá subvence a že tak těžce poškozují samostatně výdělečné osoby na jejich existenci, a dáti uveřejnění odvolání uvedených údajů na své útraty v časopise »L. N.«. Ony údaje učinil žalovaný svaz ve sporu pro nekalou soutěž, který vedlo žalující společenstvo proti Josefu a Františku V. a v němž nabídli Josef a František V. důkaz o sporných okolnostech také dotazem u žalovaného Svazu oprávněných živnostníků pro výrobu a opravu šicích strojů, velocipedů a motorických vozidel v P., kterýžto důkaz soud připustil. Nižší soudy zamítly žalobu, soud prvního stupně z těchto důvodů: Ježto žalující společenstvo zakládá žalobu na ustanovení § 10 zák. p. n. s., jest zkoumati především, zda tu jsou podmínky uvedeného paragrafu, a hledíc na rozhodnutí ze 3. září 1931, Rv III 748/30, uveřejněné v časopise »Soutěž a tvorba«, roč. IV, str. 199, zda po právní stránce není tu skutkové podstaty zákonného ustanovení § 1 téhož zákona. Skutková podstata zlehčování (§ 10 uved. zák.) je splněna, když někdo za účelem soutěže učiní nebo rozšiřuje o poměrech podniku údaje způsobilé poškodit podnik. Tu může býti, pokud nedokáže jejich pravdivost, žalován, aby se zdržel oněch údajů i jejich rozšiřování, odstranil závadný stav a nahradil škodu z toho vzniklou. Též může být žalován, aby na své útraty v jednom nebo několika časopisech, jež soud určí, uveřejnil odvolání zlehčení. Stejným způsobem může býti nastupováno proti tomu, kdo za účelem soutěže, nejsa k tomu zvláštními okolnostmi nucen, učinil údaje pravdivé u vědomí, že mohou podnik ve značné míře ohrozit.

Žaloby podle uvedených ustanovení nemají místa při vyžádaných zprávách, dějí-li se bezplatně, ledaže žalobce dokáže, že zprávy ty byly vědomě nepravdivé. V souzeném případě jest se na prvním místě zabývatí otázkou, zda bylo oznámení žalovaného svazu učiněno »za účelem soutěže«. Podle § 10 se nestíhá zlehčování, k němuž došlo výhradně jen z jiných pohnutek, pokud ovšem se nestalo zlehčování také za účelem soutěže. V případě, o nějž jde, krajský soud v H. K. ve sporu Ck I 278/35 předložil v dotazu z 18. ledna 1936 mezi jinými zájmovými korporacemi také žalovanému svazu několik otázek, na které žalovaný odpověděl takto: »K tamnímu přípisu Ck I 278/35-11 v právní věci... sdělujeme následující: Zakládá se na pravdě tvrzení žalovanou stranou, že žalující, t. j. ... byla zřízena za tím účelem, aby dodávala a prodávala svým členům (totiž konsumním družstvům) věci denní potřeby.

Vzhledem k tomu, že prodává také kola, pouští se do obchodů, pro které nemá ve svých prodejnách vyškolené pracovní síly, což odporuje usancím poctivého obchodu vzhledem k tomu, že obchoduje s něčím, což nebylo v programu těch, kteří dle stanov ji vybudovali. V důsledku toho nepovažujeme ji ani konsumní družstva za soutěžitele velomechaniků ve smyslu zákona proti nekalé soutěži. Časopis »Šicí stroj a jízdní kolo« svým obsahem jest věnován zájmům velomechaniků a jest zasilán jen na velomechaniky. Pan František V. jest předsedou a pan Josef V. jednatelem »Sdružení oprávněných výrobců a obchodníků velocipedy pro...« a ještě pouze jako funkcionáři podnikli kroky dle usnesení učiněných na schůzích tohoto sdružení. Revers jsme nedostali ani nečetli, proto k němu žádné vyjádření nemůžeme podati. Ostatně poukazuje na protokoly učiněné u soudu v Praze při výslechu úř. místopředsedy svazu p. A. V., předsedy pražské odbočky svazu p. B. K. a tajemníka svazu E. K. Připomínáme jedině k tomuto, že konsumní družstva s žalujícím společenstvem svým výsostným postavením a zákonitými úlevami, jakož i subvencemi těžce poškozují samostatně výdělečné osoby na jejich existenci a těmto jest zatěžko s nimi konkurovati, protože nemají těch výhod, které žalující strana má. Podáváme tuto nestrannou zprávu krajskému soudu k uvážení a znamenáme: Podpis.« Z toho, co uvedeno, je tedy zřejmé, že v souzeném případě skutečně jde jen o vyžádanou zprávu, která byla učiněna v mezích otázek soudem položených, takže nelze u žalovaného předpokládati zavinění, jako by údaje týkající se podniku žalujícího družstva učinil z vlastního popudu, anebo že vytkl určité jednotlivosti podle jeho názoru nedovolené za tím účelem, aby bylo vyvoláno nepříznivé mínění čelící k zlehčení žalujícího společenstva. § 10, odst. 3, zák. p. n. s. podle důvodové zprávy má ovšem na mysli rozšiřování důvěrného sdělení, tedy sdělení, které podle povahy věci vylučuje. V souzené věci však, poněvadž jde o zprávu určenou soudu, při jehož projednávání platí zásada veřejnosti, ovšem ani pisatel údajů v ní uvedených nemohl předpokládati, že údaje jest pokládati za důvěrné, t. j. že se nedostanou na vědomí než soudu samému. Avšak z podstaty § 10 vychází, že ať jest údaj takový, či onaký, t. j. patřící pod kterýkoliv odstavec, musí se jednání státi »za účelem soutěže«, t. j. musí směřovati k tomu, aby pozice zlehčovaného podniku byla v soutěži zeslabena, a musí jíti o jednání, jež je k tomu objektivně způsobilé. Tu náležitost musí dokázati žalobce. V souzené věci však soud zkoumaje shora uvedenou odpověď žalovaného v jejím celku a v souvislosti s původním dotazem krajského soudu v H. K., dochází podle volného uvážení k přesvědčení, že se jednání žalovaného nestalo za účelem soutěže, nýbrž že šlo o jednání, jehož nezávadnost jest dána tím, že žalovaný plnil jen příkaz daný mu jako korporaci, která jest podle zákona povinna odpověděti na dané otázky. Nešlo tedy u ní vůbec o úmysl soutěžní. Ostatně nestačí tu ani pouhá objektivní nepravdivost údaje, nýbrž žalovaný by si musil býti vědom této nepravdivosti, musil by tedy jednati vědomě jako

vinník. Vědomí nepravdivosti jest nutné pro žalobu zdržovací (viz důvodovou zprávu k § 10 z. p. n. s.). Soud nepokládá však pozastavené údaje ani za způsobilé poškoditi podnik, poněvadž nejde o údaje určené pro zákazníka nebo o okruh osob, které by mohly míti význam jako zákazníci žalujícího družstva. Rovněž nemá významu to, že žalovaný učinil údaj ve sporu pro nekalou soutěž proti Josefu V. a Františku V., takže jest zřejmé, že se tím mělo posílit stanovisko stran žalovaných. Zákon o ochraně soutěžitelů, kterým zákon proti nekalé soutěži zajisté jest, má na zřeteli chrániti soutěžitelské kruhy v oboru hospodářských styků a při výkonu jejich živností, nikoliv při vystupování před soudem, takže se jakákoliv podpora stanoviska žalovaných Františka V. a Josefa V. v jejich sporu pro nekalou soutěž nepohybuje vůbec v mezích řečeného zákona. Není tu tudíž základních podmínek pro podřadění jednání žalovaného pod ustanovení § 10 zák. p. n. s. Údaje se však nestaly ani v hospodářském styku — což jest předpokladem § 1 téhož zákona, takže nelze mluvit ani o subsumpci jednání žalovaného pod právě uvedené zákonné ustanovení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

V souzeném případě nelze rozhodovati jen na základě teoretických úvah a konstruovaných předpokladů, nýbrž jen se zřetelem na účel zákona proti nekalé soutěži na podkladě zjištěného skutkového děje. A tu padá na váhu, že oprávnění, o něž v žalobní prosbě jde, bylo v zahájeném sporu o nekalou soutěž učiněno procesnímu soudu od žalované korporace na vyzvání soudu k procesním potřebám a že se týká otázek, které právě byly již také předmětem onoho sporu a měly v něm býti řešeny. Žalující společenstvo spatřovalo důvod závadnosti onoho oznámení v tom, že prý se jím mělo posílit ve sporu stanovisko žalovaných; pokud tedy má žalující družstvo za to, že by mohl býti oním oznámením ohrožen její nárok v onom sporu uplatňovaný, může se s úspěchem brániti jen v onom sporu podle předpisů civilního řádu soudního, nikoli však žalobou podle zákona proti nekalé soutěži; i kdyby totiž v souzeném sporu bylo žalobě vyhověno, nemělo by to významu pro onen spor, v němž k oznámení došlo.

Jestliže pak ono oznámení bude v onom sporu předneseno a projednáváno, nemá to ani praktického významu v soutěžním poměru potud, že se přece v tomto poměru podle stanoviska žalujícího společenstva uplatnily mezi zákazníky již ony účinky, pro něž označovala za závadné ono jednání, které je předmětem onoho sporu. Ani to, že žalovaná korporace je povolána k tomu, aby hájila zájmy soutěžitelů v ní sdružených, ani to, že snad by pozastavené oznámení mohlo míti pro žalující společenstvo v zápětí nějakou újmu, třeba i v soutěži, nestačí k závěru, že se pozastavené jednání stalo za účelem soutěže, jak to má na mysli § 10 uved. zák., když přece k němu došlo na vyzvání soudu

k účelům procesním. Že by snad žalovaná strana právě jenom k tomu cíli, aby žalující družstvo poškodila v soutěži, byla použila příležitosti, která se jí takto naskytla, jenom jako pláštiku k zastření svého soutěžního úmyslu a aby k tomu účelu využila také veřejnosti soudního jednání, nelze nikterak usouditi, když žalující družstvo samo na prvním místě poukazovalo ke snaze podepřítí stanovisko žalovaných v onom sporu. Nižší soudy správně poznaly, že v souzeném případě není tu podstatný předpoklad nároku podle § 10 uved. zák., aby totiž údaje učiněny byly za účelem soutěže, takže nebylo třeba zkoumati jejich pravdivost.

Procesní soud si uvědomil, že jest mu posouditi pozastavené jednání také s hlediska § 1 uved. zák., avšak ani s hlediska tohoto předpisu neshledal nárok žalobní za odůvodněný. V odvolání se žalující družstvo této otázky již nedotklo, nýbrž zmínilo se o § 1 uved. zák. jenom v té souvislosti, že prý také soudní jednání a rozhodování nelze vyjímati z oboru hospodářské působnosti, kteráž otázka však sama o sobě není tu rozhodující. Odvolací soud neměl tedy příčiny se obíratí také ještě otázkou závadnosti s hlediska § 1 uved. zák. Pokud by však šlo jenom o právní posouzení, lze dodati, že ani dovolací soud neshledává v pozastaveném jednání skutkovou podstatu podle § 1 uved. zák., protože nepovažuje za porušení dobrých mravů soutěže, jestliže korporace, jakou je žalovaná, na vyzvání soudu oznámí mu svůj názor v otázkách, o kterých má býti ve sporu soudem pojednáváno a o nichž jen konečné rozhodnutí náleží soudu.

Čís. 16915.

K pojmu výživného ze zákona ve smyslu § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

K vymození výživného, jež přísluší bývalé manželce podle soudního smíru, sjednaného po rozluce manželství z viny obou manželů, nelze vésti exekuci na pensijní požitky podle § 46 č. 1 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 7. května 1938, R I 515/38.)

Srov. rozh. č. 10400, 14842, 6211 Sb. n. s.

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí podle soudního smíru, sjednaného dne 20. května 1935 u krajského soudu civilního v P., byla k vymození výživného 1.200 Kč s přísl. povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání třetiny výslužného příslušejícího povinnému jako revisoru nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízců v. v. s omezením, že povinnému musí přes zabavení zůstati volným roční příjem 4.800 Kč. Soud první stolice vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl návrh. Důvody: Podle § 46 č. 1 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. je možno zabavit nároky pojištěnců a dávek pensijního pojištění až do polovice dávek k úhradě nároků osob, které mají zá-